

ZRANENÉ DUŠE

1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961

“Keď sme sa dostali von, boli sme chorí, úplne chorí! Naše srdcia boli zranené, naše hlavy, naše duše boli choré... Všetci tí ľudia mali podstúpiť liečenie. Nemali mať deti aspoň päť, šesť rokov, až kým nemali dosť sily, zase neboli zdraví, kým neboli schopní opäť sa smiať a nevideli, že svet nie je až taký zlý... A strach, stále ten strach. Deti s tým vyrastali. Preto sa stále aj dnes otáčajú, keď kráčajú po ulici. Rozumiete? Otáčajú sa. Iba ten, kto sa bojí, sa otáča! Niektorí, ktorí vyjde chorý z tábora, koho hlava bolí a duša krváca za otcom, sestrou, bratom, ktorí odtiaľ nevyšli, môže mať iba deti, ktorých duše budú tiež zranené. Prišli na tento svet, vidíte, aké sú krásne, neskazené. Vychovávajú ich a starajú sa o nich, bozkávajú ich a milujú. Vyrastú. Ale strach, ktorý bol vo vás, prúdi do detí s materským mliekom.”

E.1

Vedeli ste, že

... kniha, ktorú napísala Ceija Stojka “Žijeme v samote”, publikovaná v roku 1988, bola jednou z prvých kníh, ktoré rozprávali o tragickom osude Rómov a Sintov počas holokaustu priamo z pohľadu prežívajúcej osoby?

Úloha

Vyberte si jednu vetu z textu Ceiji Stojky, ktorá sa vás najviac dotkla. Rozoberte to v malých skupinách.

Fotografia

Ceija Stojka (1933-2013), preživšia z Auschwitzu, so svojou dcérou Silviou v roku 1953. Dokumentačné centrum rakúskych Rómov, Viedeň, Rakúsko.